

fólkatingsvalið 94

Dómur at skjóta fyri annan rætt

Ætlaði ikki at gera viðmerk-
ingar til úrslitið av lögtings-
valinum fyrr enn nýtt lands-
stýri var farið at virka.

Men nú bleiv so fólk-
atingsval útskrivað.

Tykkum, sum valdu Javna-
ðarflokkinn og meg persón-
liga, takki eg hjartaliga,
men sárt kendist at missa
helsingin í atkvøðutali og
umboðan, so vit settust aftur
á javn við triátið í at-
kvøðutfalli.

Nøktandi kortini, at
gongdin síðan sýndi, at uttan
Javnaðarflokkinn høvdu
vit í dag livað undir sam-
gongusetningi, sum full-
komuliga sorði alt niður,
sum bygt er upp í 60 ár.

Vanliga rættarskipanin
loyvir appell til annan rætt
og onkuntíð eisini til eina
hægstu og endaliga rættar-
viðgerð.

Í politisku skipanini er
hægsti rættur settur við
høvrt val, og dóm veljarans
gongur tó undir beinanve-
in. So var hjá mær eisini.

Hinvegin kanst tú í hesi
skipan appellera so ofta tú
kennir, at tú kanst geva
frægari upplýsingar og

fremja eina betri verju, tí
ákærarar, verjar og dóm-
marar skifta hvørja ferð.

Hartil er ofta lættari at
avdúka ranga vitnisfærslu í
baksýni.

Hendan møguleika í po-
litisku rættarskipanini nýti
eg við at stilla upp til fólk-
atingsval, hóast stranga
dómin 7. juli.

Kreppan í Føroyum hevur
so mangar orsøkir. Vit eru
øll meira og minni sek og
politiska skipanin loyvir
ikkj nóg skjótum og effek-
tívum avgerðum, tí hon
hvílir á so ymiskum hug-
sjónarligum grundreglum.
Viðurskipti uttaneftir av
politiskum ella figgarligum
slag hava ávirkan og
náttúran treytar tilfeingið.
Hartil hava vit so ymiska
fatan av hóskilgum sam-
livsformum ella av tí at liva
í samfelag. Alt hetta ger tað
rættuliga torgreitt og tí tor-
ført at leggja ábyrgdina hjá
einum ella nøkrum fáum.

Hetta er ikki nøktandi fyri
borgaran, sum ynskir eitt
einfaldari val.

Tí er gróðrabotnur fyri

einfaldum og lítið grundað-
um herferðum (hetzum),
sum skulu finna fáar sek-
ar, ella kanska bert ein sekan.

Herferðin um umsit-
ingarligt og politiskt lóg-
loysi, at summir fjølmiðla-
leikarar hugsa meira um
egnan leiklut á palli heldur
enn um upplýsingarskyld-
una, at beton – ella lat okk-
um siga lættbetonjurain –
avskeplar sjálva lóggávu-
na og mangt annað hevur
framalt kravið um at finna
»hin seka«.

Tað er væl skiljandi, at
menniskju, sum hava mist
so nógv í livivikurum og virk-
ismøguleikum, kenna
trond til einfalda ásetan av
ábyrgd og skuld, og kanska
hevði lættast verið at givið
skarvin yvir og ásetnað, at
24 ára politiskt stríð við
12–16 tíma arbeiðsdegi
hevði verið til fánýtis.

Tú hevði tá stuttskygt
nøktað hesa trond hjá
summum, men tað bótta ikki
um hjá nøkrum og hjálpti
ongum.

Tvørturímóti! Hevur tú
eina hugsjón at stríðast fyri,
og ert tú sannførdur um, at

mangt kundi verið øðrvísi,
hevði tú nóg tíðliga fingið
undirtøku fyri politikki,
sum byggir á hesa hugsjón,
so kanst tú illa gera annað
enn leggja á aftur til tess at
rógva um nesið.

Til teirra, sum halda, at eg
hevði tænt Javnaðarflok-
kinum best við at hjálpt til við
at funnið ein Jónas at tveitt í
havið fyri at skapa kyrru,
ella tikið meg sjálfan yvir í
gloymskunnar hav, soleiðis
at flokkurin skjótari kom
sær aftur í skuggan aftantil á
leikpallinum, nøyðist eg at
siga, at eg meti flokk, sum
ikkj stendur við og kann
verja sínar avgerðir –
skeivir ella beinar – og tí
ikkj viðurkennir sínar á-
byrgd í fortíð, onga framtíð
at eiga heldur.

24 ár eru ikki 24 dagar, og
var eg nú at enda skálkur,
hevði eg væl verið tað und-
anfarandi við, tá krøvini um
økta vælferð ljóðaðu hvønn
dag.

Veljari segði ein dagin:
»Tá tú hevur verið so ó-
fórrur at kunna fram alt hetta
skeiva einsamallur, er spell,

at samfelagið ikki spardi
lønina til øll hini, sum í dag
siga, at tey alla tíðina vistu
nógv betur«.

Svaraði, at slíka niðurger-
ing av øllum teim, eg havi
samvirkað við ella telvað í-
móti hesi mongu ár, vildi eg
aldri loyvt mær.

Hvalurin kastaði Jónas

upp á strondina, og óansæð
hvussu vit virka frammyvir,
skulu avrik Javnaðarflok-
kins ikki søkja í havið, men
standa til søgunnar dóm.

Tí appelleri eg dómin, eg
gekk undir 7. juli.

Atli P. Dam

KUNNGERÐ um fólkatingsvalið

Atkvøðugreiðslan fyri veljarar í Kvívík,
Stykkjói, Leynar og Skæling fer fram á
kommunuskrivstovuni í Kvívík.

Veljarar á Válinum og í Nesinum hava
valstað í Vestmanna.

Atkvøðutíðin er millum kl. 9.00–20.00
og heldur fram, so leingi veljarar møta
uttan steðg.

Veljarar, sum av sjúku ella øðrum or-
søkum ikki kunnu koma á valstaðið,
kunnu velja heima til og við mánadagin
19. sept. 1994 við at venda sær til
kommunuskrivstovuna.

Veljarar í Kvívikar Kommununi, ið sam-
bært vallógini lúka treytirnar fyri at
greiða brævatkvøðu, kunnu atkvøða á
kommunuskrivstovuni í avgreiðslutíð-
ini til og við 19. sept. 1994.

Samstundis verður gjørt kunnugt, at
valkort eru send veljarum í kommun-
uni, ið standa á vallistanum.

Um onkur, ið heldur seg hava atkvøðu-
rætt, ikki hevur fingið valkort, ella okk-
urt annað er komið skeiðt fyri, skal
verða sagt kommunuskrivstovuni frá í
seinasta lagi 19. sept. 1994.

KVÍVIKAR KOMMUNA

greidd og avgjörd.

Hesa áskoðan hevur
Javnaðarflokkurin altíð
tikið sum avgjört neyðugt í
politiska virkseminum.

Viðurskiptini, so sum
tey hava háttað seg hesi
árin, áttu at givið veljar-
num greiða fatan um týdn-
ingin av góðum virður-
skiftum við samvinnu-
partnarar sínar, soleiðis at
mesta orkan verður brúkt
til at fúrka samfelagið
burtur úr naggarðini, vit
eru í, uppaftur í eitt virkið
og gróðrarríkt skeið. Her
hevur fólkatingsumboðið
eina serliga uppgávu og
møguleikar at vera eygað,
sum er vakíð, lykilin, sum
kann gloppa fyri møgu-
leikum til loysnir. - Eingir
møguleikar eiga at vera ó-
royndir.

Í teimum skeiðum eg
havi røkt fólkatingsum-
boðið hevur ofta verið so,
at tú lekk ávirkað og
virkað soleiðis, at frami
fekst burtur úr - til gangs

fyri føroyska samfelagið.

- Men málið um krígs-
pensjónina var ongan tíð
komið føroyskum fiski-
monnum til gangs, hevði
ikkj javnaðarumboðið á
Fólkatingið reist málið,
fingið avtalu við Social-
demokratarnar, sum so
gjördu hetta mál sum lið í
figgarlógini 1992. Her
var danski fólkatingsmað-
urin, Hans Jørgen Jensen,
maðurin, sum formidlaði.
- Og afturat er at veita eina
tøkk til Knút Nolsøe fyri
hansara ídni, til Niels J.
Arge og Jóannes Dals-
gaard, skjalavørð fyri
neyðugt og dygdargott
dokumentasjonsarbeiði.

- Eitt mál, sum týðuliga
kann vísa, hvat kann fást
burtur úr, tá krefurmar
samvirka.

Teir mongu fyrispurn-
ingar og samrøðurnar við
stovnar, ráðharrar o. o.,
undirstrika týðningin av
fólkatingsumboðanini. -

Men ikki minni í dag

eru stór og týðningamikil
mál at loysa til samfelags-
ins frama. Loysnir mugu
finnast - og tær kunnu
finnast bert vit finna rætta
steið og geva okkum
stundir til at søkja tær lýtur
og tey høvi, sum gevast. -
Alla orkuna eigur
fólkatingsumboðið kom-
andi at leggja í at brynja
okkum út til at byggja upp-
aftur tað álit og tann
hvøk, sum alt samfelagið
er komið í.

Í spurninginum um tær
mongu umsitingarligu og
lógarligu uppgávurnar eiga
vit í fólkatingsumboðanini
møguleika at ávirka soleið-
is, at vit altíð gera tær
neyðugu broytingar á ein
líkan hátt, at dansk sum
føroysk umsiting Føroyum
viðvíkjandi gerst so smid-
lig sum gjørligt, tí vita
skulu vit, at vit eiga í sam-
vinnu størri og ríkari
møguleikar, enn standa vit
einsamallir.

- Møguleikarnir vera tá

eisini ásynligir.

Tað er ikki einmikilið
um vit fáa 2 borgarligar
fólkatingsmenn at umboða
Føroyar. Ein javnaðarmað-
ur á Fólkatingi hevur
greiðari og størri ávirkan
og hann hevur avgjört
størri møguleika at vinna
frama fyri Føroyum.

Harafturat er tað illa
hugsandi, at borgarligir
fólkatingslimir á nakran
sum helst hátt kunnu vænta
sær stuðul til frama fyri
Føroyar við danska Fram-
burðsflokkinum, sum týðu-
liga og avgerandi hevur
sagt seg av øllum alvi at
virka ímóti at Føroyar fáa
nakran sum helst fyrirum
av samvinnu við Danmark.

Veljarin hevur avgerð-
ina.

Atkvøðan til Javnaðar-
flokkinn á valdegnum er
handatak til samvinnu um
Føroya framtíð.

Jákup Lindenskov